

Değerli meslektaşlarım,

Bu sayı dünyada ve ülkemizde, erişkin yoğun bakımlara göre çok daha geç gelişmeye başlayan çocuk yoğun bakıma ayrılmıştır. Türkiye’de erişkin ve yenidoğan yoğun bakım hizmetleri 1950-1960’lı yıllarda başlar iken, çocuk yoğun bakımların gelişimi, 1994 yılında ilk çocuk yoğun bakım ünitesi (ÇYBÜ)’nin kurulmasıyla başlamıştır. Çocuk ölüm oranları yüksek olan ülkemizde, çocuk yoğun bakım alanına ilgi son yıllarda artmış olmakla birlikte, henüz yeterli düzeyde değildir.

Ülkemizde uzun yıllar yoğun bakım ihtiyacı olan çocuk hastalara, erişkin yoğun bakım ünitelerinde veya çocuğun yatağının başına monitör, ventilatör vb. getirilerek çocuk servislerinde bakım verildiği ve bu uygulamaların günümüzde de birçok hastanede bu şekilde yürütüldüğü görülmektedir. Türkiye’de ÇYBÜ ve yatak sayısının çok yetersiz olduğu, ihtiyacın %20’sini bile karşılamadığı ve hizmetlerin coğrafi dağılımının da düzensiz olduğu tahmin edilmektedir. Çocuk yoğun bakım hizmetleri ile, kritik hasta çocuklara daha kaliteli hizmet sunulması, bakım maliyetinin düşmesi, komplikasyonların azalması, hastanede kalış süresinin kısılması ve hayatta kalmanın artması sağlanmaktadır.

Ülkemizde çocuk yoğun bakım hizmeti veren birçok hastanede yeterli sayıda çocuk yoğun bakım hemşiresi bulunmamaktadır. İyi bir yoğun bakım hizmetinde en etkili faktör kalifiye insan gücüdür. Yeterli ve nitelikli hemşirelik bakımı ile ancak nitelikli yoğun bakım hizmeti verilebilir. Çocuk yoğun bakım hizmeti verilebilmesi için çocuk yoğun bakım konusunda eğitim almış bir hemşire ekibinin olması gerekir. İstihdam edilen toplam hemşire sayısı, hemşire:hasta oranları, önerilen oranların çok gerisinde ve hasta bakımını ciddi ölçüde aksatacak durumdadır. Türkiye’de 743 çocuk yoğun bakım yatağı için toplam 1857 çocuk yoğun bakım hemşiresine ihtiyaç olduğu öngörülmektedir. Ülkemizde çocuk yoğun bakım hemşirelerinin aşırı iş yükü, mesailerinin fazlalığı ve ücret yetersizliği gibi nedenlerle sürekli farklı ünitelere geçiş yapmak istemesi hemşire açığını arttıran başlıca sorunlardır.

Ülkemizde çocuk yoğun bakım, bilimsel olarak ciddi desteğe ihtiyaç duyulan bir alandır. Çocuk yoğun bakım konusunda yazılan her satır yazının, çocuk sağlığına ve çocuk yoğun bakım hemşireliğine önemli katkısı olacaktır. Meslektaşlarımız, konu ile ilgili disiplinler, bu konuda daha çok araştırma yaparak ve makale yazarak bu alanın gelişimini hızlandıracaktır. Yayınlanacak bu sayının ülkemiz Çocuk Yoğun Bakım Hemşireliği için bir başlangıç olmasını umut ediyoruz.

Genel kurul çağrısı ile basılan bir önceki sayıdan sonra yeni yönetim kurulumuz görevine başlamıştır. Bu vesile ile yönetim kurulumuzu kutluyor, başarılı bir dönem geçirmelerini diliyorum. Editör olarak katkı vermeye çalıştığım derneğimizin örgütlülüğünün ve temsil gücünün giderek artması ve hep birlikte katkı ve katılımlarımızın artması ümidi ile sevgi ve saygılarımı sunarım.

Doç.Dr. Gülçin BOZKURT